

ZARZĄDZENIE

Dnia 12 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

W związku z zarzutem podniesionym przez **S.R.** w jego wniosku z [...] 2023 r. (wpływ do Sądu Najwyższego [...] 2023 r.) o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 163/21, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 12 lutego 2021 r., sygn. V K 86/20, ze względu na ujawnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a więc zawierającym sygnalizację (art. 9 § 2 k.p.k.)

nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy z urzędu postępowania o wznowienie postępowania karnego prawomocnie zakończonego wobec S.R. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. II AKa 163/21

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 12 lutego 2021 r., sygn. V K 86/20, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 163/21, S.R. został skazany za popełnienie kilku przestępstw, za które wymierzono mu kary jednostkowe oraz karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Wyrok Sądu odwoławczego nie został zaskarżony kasacją przez tego skazanego.

Skazany S.R. w piśmie z dnia [...] 2023 r. kierowanym do Sądu Najwyższego wniósł o wznowienie postępowania karnego w sprawie, gdyż doszło, jego zdaniem, do naruszenia przepisu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Jak można

wnioskować z treści pisma, skazany upatruje wystąpienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w nienależytej obsadzie sądu, gdyż sędziowie składu orzekającego w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie P.F. i D.R. zostali powołani do tego Sądu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.

Przed wszystkim należy zauważyć, że wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. z powodu wystąpienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko z urzędu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48). Stronie nie przysługuje więc, w takiej sytuacji, wniosek o wznowienie postępowania karnego, a jedynie może, w trybie art. 9 § 2 k.p.k., zasygnalizować organowi procesowemu wystąpienie uchybienia należącego do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych w celu jego ujawnienia. Tego rodzaju inicjatywa strony uruchamia przeprowadzanie czynności z urzędu i w przypadku potwierdzenia istnienia uchybienia, dochodzi do wznowienia postępowania z urzędu i uchylenia wadliwego orzeczenia.

Rozważając, czy w niniejszej sprawie rzeczywiście doszło do bezwzględnej przyczyny odwoławczej, należało mieć na uwadze nie tylko, że jak to zauważył skazany S.R., wskazani sędziowie zostali powołani na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), ale również bogate w tym zakresie orzecznictwo Sądu Najwyższego (zob. m. in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22; uchwała Sądu Najwyższego w składzie połączonych 3 Izb z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20; postanowienie z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21), co pozwala na stwierdzenie, że sam fakt brania udziału w orzekaniu takiej osoby nie prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Wykładnia przepisów odnoszących się do obsady sądów powszechnych musi być oczywiście dokonana w taki sposób, aby zapewnić skuteczną ochronę prawa strony do rozpoznania konkretnej sprawy przez niezależny i bezstronny sąd. Oznacza to, że wykładania ta powinna umożliwić kontrolę tego, czy w konkretnej sprawie nie

dochodzi do naruszenia standardu niezależności i bezstronności, gwarantowanego przez art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 6 ust. 1 EKPC. Skazany w swoim piśmie odwołał się jedynie do ogólnych okoliczności dotyczących powołania tych sędziów, natomiast nie odniósł się do tej konkretnej sprawy. Rozważając sprawę, należało mieć na uwadze również to, że Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2023 r., sygn. akt II KK 342/23 oddalił kasację obrońcy skazanego E.Z. jako oczywiście bezzasadną. Wskazać należy, że obaj skazani działali wspólnie i w porozumieniu przy popełnieniu przestępstwa i zostali skazani w tym samym postępowaniu. Sąd Najwyższy rozpoznając kasację, mimo, że dotyczyła ona innej osoby miał jednak obowiązek również badać ewentualne wystąpienie w sprawie bezwzględnych przyczyn odwoławczych, a takich nie stwierdził.

Uwzględniając całokształt poczynionych powyżej rozważań zarządzono, jak na wstępie.

[M.D.]

[ms]